

நிழல்கள்

உயிர்நிழல் - 23 மீதான ஒரு வேகமான பார்வை

பொ.கருணாகரமூர்த்தி
பெர்லின்

உயிர்நிழல்-22க்கும் -23 க்குமிடையேயான இடைவெளி சற்றே அதிகந்தான், அது சிறுபத்திரிகைகளின் இயல்பேயெனினும் அதன் வருகை சிறுபத்திரிகை வாசகர்களிடையே மகிழ்ச்சியும் நம்பிக்கையும் தருவதாகவுள்ளது.

இதழின் முதல் கட்டுரையாக ந.சுசீந்திரனின் கலைச்செல்வன் பற்றிய நினைவுகூரலின் இரண்டாம் பாகம் பல அரிய புகைப்படங்களுடன் உயர்வு நவீனங்கள் எதுவுமின்றி அவ் எளிய மனிதனை இன்னொருமுறை எம் மனக்கண்முன் நிறுத்துகிறது. கலையரசனின் ஒரு நாடோடியின் நாட்குறிப்பு எனும் தலைப்பிலான நீண்ட அரசியல் கட்டுரை டென்மார்க் பத்திரிகை முகமது நபியைக்கேலிச்சித்திரமாக வரைந்தது முதல் கிறிஸ்தவ மதத்தின் பிற்போக்குக் கூறுகள், முஸ்லிம் நாடுகள் மீதான அமெரிக்காவின் பாரபட்சமான போக்குகள் போன்றவற்றைச் சாடி, மிலோசோவிச்சின் மீதான விசாரணைகள், ஐரோப் பியத் தொழிலாளர்களின்மீதான ஒடுக்குமுறைகள் பற்றிச் சீறி புரட்சியின் தேவை பற்றிக்கூறி ஓய்கிறது. இவை இரண்டு கட்டுரைகளுக்கும் இடையில் வரும் 'ஏன்?' என்கிற கவிதையில் முதல் பாதி வசந்தம், பூக்கள், அழகு, பருவங்கள் ஏன் வகைமாதிரிகள்? ஏன் நான்? விசாரத்தில் கவிதைத்தனம் தெரியவே செய்கிறது.

கவிதையின் மறுபாதி இவ்வுடல் உழலவல்ல சாக் கடை உலகத்தைக்காட்டி (ஞானமும், உயிர்ப்புமற்ற வெற்றுடல்) பிரகிருதியை ஐடம் என்றும் அதன் வேதியியலை நிறுவிக் கவிதையை முறித்துப்போட்டு விடுவதோடு, கேள்வியையும் கேட்டு பதிலையும் அவரே சொல்லிவிடுவதன் மூலமும், எனவே நான்/ ஐடம்/எதிர்பார்ப்பில்லாது

விரும்புவதற்கும் (விருப்பம் எதிர்பார்ப்புகளில் விளைவதா?) என்கிற வார்த்தைகளை மிகையாகச் சூடி கவிதையைச் சுவாரஸ்யம் அற்றதாக ஆக்கினாலும் 'உன் சிநேகம்' என்கிற கவிதையில் எதிர்பார்ப்புகள் எதுவுமற்ற சிநேகிதத்தைகாதலை யாசித்து அசத்து கிறார் அஜாதிகா.

சந்தாஸின் கவிதைகள் இரண்டிலும் கந்து வட்டி வாங்கும் நபர் யேசுவுக்கு ஒளிவிழா எடுக்கும் கவிதை சிறப்பானது. ரஜின்குமாரின் கவிதைகளில் 'வெறும் மழைத்தல்களால் மயிரைத்தான் நனைக்கலாம் மௌனத்தையல்ல' என்கிற இடத்தில் அவர் முத்திரையை பதிவாகிறது.

சமகாலக் கவிஞர்களில் எவராலும் ஒதுக்கப்பட முடியாதவர் தோழர் மஹ்மூட் தார்வீஷ். தற்கொடையாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது அவர் சொல்வார்: 'அவர்களின் செயலை நான் ஒருபோதும் ஆதரிக்க மாட்டேன், ஆனாலும் அவர்களை அவ்வாறு செய்ய உந்தும் கொடுமைகளின் தார்மீகத்தை மறுதலிப்பதில்லை.' அவரது பேட்டியின் மொழிபெயர்ப்பு உயிர்நிழலில் இடம்பெற்றிருப்பது சிறப்பு.

'யேசுவின் உயிர்த்தெழும் நாளும் நானும்' எனும் பாமினியின் Narration பாணியிலான கதை, படைப்பாளி என்னதான் பெண்பெயரில் ஒளிந்திருந்தாலும் படைப்பில் அவர் அவாவும் வாழ்க்கைமுறை - ALL இல்குறைந்த பட்சம் 3A பெற்றவர்க்கே வாய்க்கும் கற்கைநெறி கிடைத்த பெருமீதம் - அவரது தொழில் - Volvo கார்-பணக்காரசமூகத்தின் மையத்தில் புதிய வீடு வாங்கும் கனவு ஆகிய Superstitionsகளில் ஆண்களுக்கேயுரிய மேலாண்மைகள் தானாகவே வெளிப்பட்டுவிடுகின்றன. கதைசொல்லி நீண்டகாலத்தின் பின் ஆவலோடுபோய்ச் சந்திக்கும் நண்பன் "நீ என் அருகில் இருந்து அப்போது வழிப்படுத்தியிருந்தால் அவனை நான் கட்டவேண்டியும் வந்திருக்காது, (இப்போதைய பிரிவால்) என் வாழ்வும் சீரழிந்து போயிருந்திருக்காது" என்றொரு குற்றச் சாட்டை இவர்மீது தூக்கிப்போடுகிறான்.

ஏறத்தாழ இதையொத்த பிரச்சினை ஒன்றை நானும் முகம் கொள்ள நேர்ந்தது. எனது ஒரு Diabatic சுகயீனமுள்ள நண்பனைத் தமது மகளுக்கு மாப்பிள்ளையாக்க விரும்பிய ஒரு குடும்பம் எனது சிபாரிசைக் கேட்டது. Diabatic ஆனது நாளாக ஆக

பாலியல் (drives) செயற்பாடுகளைத் தணிக்கும் என்பது இரகசியமல்ல. என்ன செய்வதென்றே புரியாமல் குழம்பிய நான் இப் பிரச்சினையை இணைவலையின் ஆலோசனை மையமொன்றில் வைத்தேன். எமது கலாச்சாரத்தில் உள்ள proposals மனமுறையை அறியாத சிலர் முதலில் கேட்டது "நீ என்ன matrimonial service நடத்துகிறாயா?" என்பது. மீதிப்பேர் "அதுமணம் செய்துகொள்ள வேண்டிய ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து தீர்மானிக்கவேண்டிய பிரச்சினை, நீ எதுக்கு நடுவில்?" என்றனர்.

ஒரு இணை ஒன்றுக்குள் ஏற்படக்கூடிய உளவியல், உடலியல், பொருளியல் பிரச்சனைகள் எதுவாயினும் அதற்கான ஊற்றுக்களும், காரணிகளும், தீர்மானங்களும் அவர்களையே சார்ந்தனாசேர்ந்தன. அதற்கு இன்னொருவரைக் கை காட்டுவது/பழிபோடுவது எத்தனை பொருத்தமானது என்பது சிந்திக்க வேண்டியது.

துடைப்பானின் 'தோழர் புஷ்பராஜாவின் நினைவாக' கட்டுரையில் உணர்ச்சி உந்திய நிலையில் ஓரிடத்தில் அவரை அறிந்தவர் கட்டுரையாளர் யாரென்று அறியும் படியாக செய்துவிடுகிறார். புஷ்பராஜா தொடர்பான லக்ஷ்மியின் கட்டுரையும் நிறைவானது. தமிழ் வாசகர்களுக்கு அதிகமும் பரிச்சயமில்லாத பல சிங்கள இயக்குநர்களை அறிமுகம் செய்கிறது ரதனின் கட்டுரை. உயிர்நிழல் வாசகர்கள் சிமோன் தி போவுவாவை அறிந்திராமல் இருக்க வாய்ப்பில்லை, தப்பியொட்டி யாராவது இருப்பார்களாயின் அவர்களுக்கு அவரைப் பற்றிய அநாமிகாவின் கட்டுரை உதவும்.

நிசங்க விஜயமானேயின் சிறுகதை 'பொற குக்குள்' சிங்களத்திலிருந்து ஆங்கிலத்துக்குப்போய் மீண்டும் தமிழுக்கு வர நேர்ந்தாலும், கதை நிகழும் பகைப் புலனைத் மொழிபெயர்ப்பாளர் கதி துல்லியமாக அறிந்திருந்ததனால் அதன் சுவை கெடாமல் தரமுடிந்திருக்கிறது அவரால் 'சண்டைக்கோழி'யைப்பற்றி அண்மையில் குரிச்சில் ஒரு சந்திப்பில் நான் சிலாகிக்கையில் நான் முடிக்குமட்டும் முழுவதையும் கேட்டு விட்டு அது தான்தான் என்றார் அடக்கத்துடன் அதைமொழிபெயர்த்த அந்நண்பர்.

கதை எழுதப்பட்ட காலம் எங்கும் குறிப்பிடப்பட

வில்லையாயினும் சந்திரிகா குமாரதுங்க (இங்கே சிற்றாவினதும் கோபாலினதும் சண்டைக்கோழிகளைப் பிடுங்கிப்போடும் பார்வதி) தான் எப்பாடுபட்டாயினும் நாட்டில் சமாதானத்தையும் சுபீட்சத்தையும் கொண்டு வருவேன் என்று முழங்கி வெற்றிபெற்று நாட்டின் தலைவியானபோது ஏற்பட்ட நம்பிக்கையின் விளைவான உருவகமோ

வென எண்ண வைக்கிறது கதையின் எடுப்பும் - தொடுப்பும். நாம் போர் ஓய்வாகக்கொள்ளலாம் அதன் முடிப்பை. உக்கிரமான கோழிச்சண்டை நடந்து கொண்டிருக்கிறது மைதானத்தில். மக்கள் சூழ நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைச் சூழவிருந்த பாறைகளும் மரங்களும் வேலிகளும் சூழ நின்றுருந்தோரின் சாரத்திலுள்ள துவாரங்களினூடாகச் சண்டையைப் பார்த்து ரசித்தன என்கிற இயல்பான நகைச்சுவை வரிகளினூடே அம்மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் எளிய முறையில் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

'கண் கேட்காது' என்கிற சிறுகதையை சித்ரா சுதாகர் பிரத்தியேக வார்த்தைத் தவங்கள் எதுவும் புரியாமல் - "அவ அந்த மாதிரிச் சமைப்பாளெண்டாய் இங்கை வாயிலை வைக்க ஏலாது". "சரியான நோனாவாக இருக்கிறா", "அவ தனக்கும் நோகாமல் தும்புக்கட்டைக்கும் நோகாமல்தான் கூட்டுவா" - என்பது போன்ற நடப்பியல் வார்த்தைகளால் நெய்து விட்டிருக்கிறார். திருமணமானபின் இவர்கள் என்னிடம் (சமையல், நடனம், தையல், வீடுபராமரித்தல்) எல்லாவற்றையும் தன்னிடம் ஏன் எதிர்பார்க்கவேண்டும் என்கிற தார்மீகக் கோபத்தில், வீம்பில், ஆற்றாமையில் அவள் அவைகளுக்கும் தனக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பது போல் பாசாங்கு பண்ணலாம். பிறந்ததிலிருந்தே மிகமோசமான திக்குவாயுடன் இருந்த பெண் ஒருத்தி தானாகவே முயற்சியெடுத்து அதை வென்று இயல்பாக்கிய பின்னால் மருத்துவம் கூடப்பயின்றதை நான் அறிவேன். ஒருத்தி தனது கண்சிமிட்டலை வெல்வதற்கான பகீரத முயற்சியில் தான் கற்றிருந்த அழகியல் கலைகளையெல்லாம் மறந்து போகிறாளென்கிற வாதம் தர்க்க, அறிவியல் அடிப்படையில் மிகவும் பலவீனமானதும், மனித மூளையின் திறமைகளைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதுமாகும். இருந்தும் ஆசிரியையின் "ஏன் இவர்கள் இந்திராவை அவளின் குறை நிறைகளோடு ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது?" என்கிற ஆதங்கம் வெளிப்படுவதில் படைப்பில் வேறொரு தடைகளமில்லை. தமிழ்ப்பெண்ணினது கதைக்கு ஐரோப்பிய/அமெரிக்கப்பெண்ணின் சாயலிலான ஓவியத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

உயிர்நிழல் - 24 மேலான எதிர்பார்ப்பும், காதலும் அதிகமாகிறது.

எஸ். ஜெயசங்கர்
 கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
 இலங்கை.

அன்புடன் நண்பர்களிற்கு,
 உயிர்நிழல் ஏப்ரல்-பூன் 2006 இதழ் கிடைத்தது.
 நன்றி.

இன்னும் இரண்டு பிரதிகள் ஜெயந்தி மூலமாகவும் கிடைத்தன. இவை 'மூன்றாவது கண்' அங்கத்தவர்

களுக்கிடையிலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கிடையிலும், பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியிலும் சுற்றுக்குச் செல்கின்றன. இந்த இதழ் மிகவும் நன்றாக வந்திருக்கிறது. என்னுடைய வாழ்த்துக்களை பிரதிபலிக்கும் தெரிவிக்கவும் - அவருடைய காத்திரமான நுண்ணறிவுகளுக்கும் காட்சித் தோற்றங்களையும் கொணர்ந்ததற்கு ஆசிரியர்களுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

நேரடி பிரெஞ்சு பொழிபெயர்ப்புகளின் தேவை இன்று அதிகமாக அவசியமாகின்றது.

புலம்பெயர் எதிர்கால சந்ததிக்கான வருடாந்த கலை இலக்கிய விழா ஒன்றைப்பற்றித் தயவு செய்து யோசியுங்கள். நாங்கள் எப்படி வெவ்வேறு மொழி பேசும் வருங்கால சந்ததியினரை இணைக்கப் போகின்றோம்? தமிழும் இணையமும் இதை அடைவதற்கான சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாக இருக்கும். ஆனால் நேரடித் தொடர்புகளும் இணைப்புகளும் எதிர்கால சந்ததி களுக்கு மிக முக்கியமானதாகின்றது. மொழி பெயர்ப்பில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுடன் தொடர்பு கொள்ள விரும்புகிறேன். இவர்களுடனான தொடர்பை ஏற்படுத்த முடியுமா?

ஓட்டமாவடி அறபாத் வாழைச்சேனை 02/08/06

உயிர்நிழல் ஏப்ரல்-யூன் 2006 இதழ் படித்தேன். மரணம் மனித வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் வெற்றிடங்களை மீளவும் நிரப்ப முடியாது. பல ஆகிருதிகளை மரணம் தன்வசம் அழைத்துக் கொண்டது. பிடரி நரம்பைவிட அண்மித்திருக்கும் அதன் வலிய கரங்கள் எந்நேரமும் நமது கழுத்தைத் திருகலாம். கலைச்செல்வன், புஸ்பராஜா, உமாகாந்தன் போன்றோரின் இழப்பின் வலியை கண்ணீருடன் சொல்லி இருக்கின்றீர்கள்.

சண்டைச்சேவல் அண்மையில் படித்த சிங்களச் சிறுகதைகளில் ஒன்று. நுட்பமான உணர்வுகள், குறியீட்டு மொழியுடன் ஆழமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் இனத்தின் புரிந்துணர்வு சிங்கள மேலாதிக்கத்தின் சரணாகதியும் நுண்ணியமாகச் செதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் அனுபவித்தேன். தமிழ்த் தேசியமும் சிங்களத் திரைப்படமும் கட்டுரையும் சிறப்பாக உள்ளது. கட்டுரையின் இறுதிப் பந்திகளை உரத்துக் கேட்க வேண்டியுள்ளது. சர்வ தேசத் தேசிய கலை இலக்

கிய அரசியல் விடயங் களையும் புலம்பெயர் இலக்கிய முயற்சிகளையும் ஒருசேரப் படித்ததில் நிறைவு - உயிர்நிழலின் அடுத்த வருகையை எதிர்பார்க்க இதுவும் பிரதான காரணம்.

பின்தொடரும் உயிர்நிழல்

வீரகேசரி - உயிர்எழுத்து
16.07.2006

நவீன ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தின் இன்னொரு பரிமாணத்தைத் தோற்றுவித்ததில் ஈழத்தமிழர்களின் உலகளாவிய இடப்பெயர்வுக்கு கணிசமான பாத்திரம் இருக்கிறது. தீவிரமான விமர்சனத்திற்கும் பரந்துபட்ட திறந்த கலந்துரையாடல்கள் மற்றும் விவாதங்களுக்கும் உட்படுத்த வேண்டிய புதிய உலகங்களின் விவரணம், புதிய கோணத்திலிருந்தான படைப்பு மொழிதல், நிகழ் வாழ்க்கைக்கும் நினைவலைகளுக்கும் இடையிலாக நிர்ணயமின்றித் தொடரும் படைப்பான்மா போன்றவற்றைத் தாண்டி ஒட்டு மொத்த ஈழத்து நவீன இலக்கியத் தளத்திலும் அதன் பாதிப்பு புறக்கணிக்க முடியாதது. ஈழத்துப் படைப்புகளின் உலகு தழுவிய பண்புமாற்றத்தில் மொழிபெயர்ப்பு ஆக்கங்களோடு சேர்ந்தும் பதிப்பு வெளியீட்டு முயற்சிகளில் அவற்றின் நவீன தொழில் நுட்பம் அழகியல் இலகு ஆக்கம் ஆகியவற்றோடு சேர்த்தும் இதை நோக்கலாம். தொண்ணூறுகளில் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருந்து வெளிவந்த மொத்த சஞ்சிகைகளின் எண்ணிக்கை இருபத்தைந்துக்கும் சற்று மேற்பட்டதாக இருக்கக்கூடும். நான்காவது பரிமாணம், அ-ஆஇ, அம்மா, காலம், உயிர்ப்பு போன்ற பெயர்கள் ஆழ்மனதில் இருந்து ரூபகம் வருகின்றன. தீவிரமான பிரக்ஞைகளுடனும் சில போதுகளில் வெற்றார்வத்துடனும் என்றும் எண்ணத்தக்க விதத்தில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த இவற்றில் பெரும்பாலானவை ஏறக்குறைய நின்றுவிட்டிருந்த காலத்திலேயே எக்ஸில் புதிய முனைப்புகளுடன் பிரான்சில் இருந்து வெளிவர ஆரம்பித்தது. பின்னர் உயிர்நிழல் என்ற பெயரில் இருமாத இதழாகத் தொடர்ந்து பின் சடுதியாக நின்று கடந்த ஜனவரி முதல் காலாண்டிதழாக இரு இதழ்களைத் தந்திருக்கிறது. அண்மையில் நண்பர் பெளஸர் ஊடாக இவ்வாண்டுக்கான உயிர்நிழலின் இரண்டாவது காலாண்டிதழை (ஏப்ரல்-யூன்) பார்க்கக்கிடைத்தது.

ந. சுசீந்திரனின் கலைச்செல்வன் பற்றிய நினைவுகள் மனதை நெருடுகின்றன.

கலையரசன் 'ஒரு நாடோடியின் நாட்குறிப்பு'களாக எழுதி இருப்பவை வெறும் நாட்குறிப்புகளல்ல என்ற மட்டும் அவசியம் சொல்லவேண்டும்.

'தமிழ்த் தேசியமும் சிங்களத் திரைப்படங்களும்' என்ற ரதனின் கட்டுரை நவீன சிங்கள சினிமாவின் அரசியல் குறித்த திறந்ததொரு பரவலான

அறிமுகத்தைச் செய்ய முயல்கிறதாயினும் 'நொமியன மினிசன்' போன்ற தமிழர்களது உயிர்வாழ்வதற்கான போராட்டத்தை கீழ்த்தரமாக வியாபாரம் செய்ய முயன்ற மூன்றாந்தர சினிமாப் போலிகளையும் சோமரட்ண திசநாயக்க போன்ற கொடும் சிங்களத் தேசியவாதிகளது நீலிக் கண்ணீர்களையும் வரலாற்றில் உள்ள சினிமாக்களுடன் சமதையாக இருத்த முயன்று கருத்தியல் குளறுபடி செய்கிறது.

'தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் எதை நோக்கி' என்ற வி. சிவலிங்கத்தின் கட்டுரை தமிழர்களையும் முஸ்லிம்களையும் மலையகத் தமிழரையும் ஒரு சேரத் தமிழ் பேசும் மக்களென விழித்துரைத்து வரும் அரசியல் வஞ்சகத்தை தனது முகவுரையிலேயே நேர்மையாகத் துவம்சம் செய்கிறது. 'சொல்லித் தானாக வேண்டும்' என்ற தலைப்பில் சபாலிங்கம் நண்பர்கள் வட்டம் தொகுத்திருக்கும் 'தோற்றுத்தான் போவோமா?' வின் முன்னுரை இத்தனை காலம் கடந்தும் மீள்பிரசுரிக்கும் சூழ்நிலை தொடர்ந்திருப்பது மாற்றுக் குரலாளர்கள் ஜனநாயக சக்திகளின் எதிர்காலம் குறித்த கொலை நடுங்கும் கேள்விகளையும் இரட்டை வேடப் பச்சோந்தி மாற்றுக் குரல் போலிகளின் துரோகத்தனங்களையும் மீள் உணர்த்துகிறது. தொடர்ந்து லக்ஷ்மியின் புள்பராஜா அண்ணையின் நினைவுகள் இன்னும் நெஞ்சலரும் துயர் இருளை மனதில் படர்த்துகிறது.

புதியவனின் 'மண்' திரைப்படம் பற்றிய குறிப்புகள் மற்றும் தமிழில் ஏற்கனவே புளித்துப் போன கவிதைப் பெண்நிலை விவரணங்களான ரஞ்சினி கவிதைகள் குறித்த சித்தனின் அலட்டல்கள் என்பன, முன் படைப்புகள் பற்றிய தேடல் படைப்பாளிகளுக்கு மாத்திரமன்றி இத்தகைய பெரும்பாலான குறிப்பாளர்களுக்கும் இல்லை என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றன. கவிதைகள் எதுவும் புதியவையாக இல்லை. கவிதைகளில் புதிய பிரச்சனைகளை புதிய விதத்தில் மொழிய இயலாவிட்டால் அவற்றைக் குறிப்புகளாக எழுதி வைத்துவிட்டுச் செத்துப் போகலாம் என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. தமிழில் இப்போதைக்கு இருக்கிற மாதிரிகளில் வெளிவந்துவிட்ட கவிதைகளாவது சலிப்பானவையாக மாறிவிடாதிருக்க இந்த

உதவியையாவது செய்தால் என்ன? இல்லாவிட்டால் உயிர்நிழலில் ஒளிப்படங்களால் கவிதை முயன்றிருக்கும் MEISELAS Susan, Philip Jones Griffiths, Steve McCURRY போல் முயன்று பார்க்கலாம். சிறுகதைகளும் மொழி பெயர்ப்புச் சிறுகதைகளும் சமராணவயாக இருக்கின்றன. பால்மை தொடர்பான கட்டுரைகள்,

நேர்காணல் என்பன மிகக் காத்திரமாக வந்திருக்கின்றன. ரவீந்திரன் பிரதீபனுடனான ஒளிப்படக் கலை தொடர்பான நேர்காணலும் குறிப்பிடத்தக்கது. உயிர்நிழலில் இருந்து நன்றி சொல்ல மறந்து கடந்த 02.07.2006இல் உயிர் எழுத்து மீள்பிரசுரித்திருந்த மஹ்மூத் தார்வீஷின் நேர்காணல் தந்திருக்கக்கூடிய அதிர்வலைகளில் இருந்து வாசகர்கள் மீண்டிருக்க முடியாத நிலையில் அது குறித்து விவரிக்க வேண்டியதில்லை.

எங்கள் தேசம்

செப்டெம்பர் 1-14, 2006
 இலங்கை

நமது படிப்பாளிகளும் படைப்பாளிகளும் தற்போது தங்களது படிப்பிலும் படைப்பிலும் கஞ்சத்தன மிக்கவர்களாகவே காணப்படுகின்றார்கள்.

இதுவரையிலும் காத்திரமான இலக்கிய சஞ்சிகைகள் பெருமளவில் இலங்கையில் வெளிவருவ தில்லை என்ற குறைபாடு எல்லோரையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளை பிரான்ஸ் நாட்டில் இருந்து உயிர்நிழல் என்னும் சஞ்சிகை லக்ஷ்மி, கலைச் செல்வன் ஆகியோரை தொகுப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவருகின்றது.

சஞ்சிகை என்றால் கவிதையா சிறுகதையா என்று மட்டுப்படுத்த முடியாதவாறு பல தளங்களில் விரிந்து பலதை பகிர்ந்து சிந்தித்து விவாதிக்கவும் வைத்திருக்கிறது. ஈழப் போராட்டத்தில் முஸ்லிம் களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகளை சி. புள்பராஜா வெளிப்படையாக எழுதியதை அரசியல் நாட் குறிப்பேட்டில் பதித்திருக்கிறார்கள். சமகால மாபெரும் அரபுக் கவிஞர்களுள் ஒருவரான டார்விஷ் மஹ்மூட்டின் நேர்காணல், தமிழ்த் தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் குறித்த வி. சிவலிங்கத்தின் கட்டுரை, தோழர் புள்பராஜாவின் நினைவுகளை துடைப்பான், லக்ஷ்மி போன்றோர் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். அஜாதிகா, சந்தூஸ், ராசன் றஜீன் குமார், அனார் போன்றோரின் கவிதைகளோடு பாமினியுடைய சிறுகதையும் சிறப்புச் சேர்த்து நிற்கிறது. மற்றும் விமர்சனம், சினிமா, நூல் அறிமுகம், கடிதங்கள் என பல்வேறுபட்ட தளங்களிலும் பேனா புகுந்து புத்தகத்தை முழுமையடையச் செய்திருக்கிறது.

சஞ்சிகைகளின் வரவுபோல் அது நின்று போய் விடுவதும் வழக்கமாகிவிட்ட நமது இலக்கியச் சூழலில் இப்படியான சஞ்சிகைகள் நிலைத்து நிற்கவும் வேண்டும். அதனை நாம் உணரவும் கடமைப்பட்டுள்ளோம். நமது வாழ்வில் ஒப்பின்று அலையும் நாட்களின் இரவில் சில விநாடிகளையாவது உயிர்நிழலுக்காக விழித்திருப்போம்.